

Pero mire, yo voy a intentar tranquilizarle. No me he dedicado a ordenar cajones. La justicia en esta comunidad estaba en estado de abandono. Había demasiadas cosas que atender, demasiadas reuniones a las que acudir para diagnosticar bien el problema, para escuchar a los jueces, a los fiscales, a los funcionarios, a la sala de gobierno, para atender el diagnóstico del Consejo General del Poder Judicial. Han sido muchas las actuaciones. Le digo, la verdad, no ha habido tiempo para revisar. Ya llegará el momento porque para mí, por supuesto, es una prioridad, para este gobierno es una prioridad la defensa y la protección de todas las víctimas, pero de forma muy especial, las víctimas de violencia de género.

E insisto y recuerdo lo que anteriormente ya he contestado en materia de partida presupuestaria porque entiendo que la formación y la especialización es absolutamente necesaria para contribuir a una mejora en la atención a las víctimas, y seguiremos y vamos a trabajar con todos los colegios profesionales para poder aportar también nuestro grano de arena en materia de especialización. Pero, además, estamos también ya poniendo en marcha las oficinas de atención a la víctima, porque queremos que la atención a la víctima sea una atención integral. No pueden estar dotadas única y exclusivamente, como han estado dotadas hasta ahora estas oficinas, por un solo letrado. Necesitamos psicólogos, criminólogos, trabajadores sociales, y estamos organizando ya estas oficinas para poder atender ya a estas víctimas.

Le puedo asegurar que para mí es una auténtica prioridad la atención a los recursos para que esta atención sea verdaderamente integral y podamos dar una respuesta porque, mire usted, no se puede hablar de políticas de igualdad si luego tampoco en los presupuestos generales hay una traslación de este compromiso, le recuerdo. Porque es muy terrible asistir a una legislatura como la que nos hemos encontrado con el gobierno actual donde se han reducido los presupuestos en materia de políticas sociales casi un 30%. Así no podemos erradicar los problemas de la desigualdad. Y le puedo asegurar que desde este gobierno vamos a apostar por la protección de las víctimas, y trabajaremos por ello.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Pregunta número 164, formulada por el diputado Josep Almería al Consell, sobre las negociaciones relativas al Plan de inversiones para Europa.

Un segundo... que pongamos el reloj.
Quan vullga.

El señor Almería Serrano:

Presidenta.
Conseller.

A meitat d'octubre, el president Puig criticava en una trobada empresarial els retards en l'execució del corredor mediterrani i anunciava una nova relació amb Brussel·les per buscar vies de finançament que pogueren fer viable aquest projecte clau per a aquesta comunitat.

Deia el senyor president que amb l'objectiu d'impulsar vies de finançament seria possible recórrer al pla Juncker per fer viable i ràpid aquest corredor.

Una setmana més tard, en aquest mateix parlament, el senyor Puig anunciava el seu viatge a Brussel·les amb l'objectiu que hi haguera, com a poc, un projecte valencià i espanyol que entrara en el pla Juncker, ja que fins al moment no n'hi havia cap. En la crònica oficial d'aquella reunió a Brussel·les podem trobar-nos que el president va proposar als comissaris europeus diferents projectes d'inversió entre els quals es troben projectes per la rehabilitació de vivendes,

per energies alternatives o per a la creació d'empreses. Però en eixa crònica no trobem ni rastre del corredor mediterrani.

Com saben vostès, senyories, el pla Juncker permetia optar a aconseguir fons europeus sobre un total de 300.000 milions d'euros destinats a iniciatives concentrades en sectors clau de l'economia com són el transport, l'energia, l'economia digital i les pimes. Un mes després de la visita del senyor president poca informació tenim més sobre l'estat de les negociacions i sobre quines han estat sent finalment les línies d'actuació prioritàries.

Hem sabut que el conseller Marzà viatjava a primers d'aquesta mateixa setmana també a Brussel·les, i ens agradaria saber si l'objecte d'aquest viatge té a veure amb les negociacions per a optar a fons europeus.

En eixe cas, donat que les competències del conseller Marzà són sensiblement diferents a les exposades amb anterioritat, això afegiria més incertesa a l'escenari de les negociacions amb Europa.

Celebrem l'interés del nou govern valencià pel finançament preeminent a Europa, no només l'interés per aconseguir fons sinó també per gestionar-los oportunament i justificar correctament la seua aplicació, no siga que tornem a rebre la reprimenda europea en forma de sancions per incompliments. Però ens preocupa aquesta sensació de no saber quines són les prioritats del govern valencià.

La presentació de l'avantprojecte de la llei de pressupostos per a l'exercici 2016, el qual ens trobem esmenant en aquests dies, no preveia augments significatius en les transferències de fons europeus per al nostre finançament, la qual cosa ens fa pensar que potser haguera estat millor anticipar les visites a Brussel·les per demanar fons i incorporar-los ja als malmesos pressupostos de 2016. Es justificaran dient que enguany la celebració de les eleccions ha endarrerit de tal manera les tasques per tancar els pressupostos que ha estat impossible quadrar les agendes per a rebre finançament europeu en aquest exercici. Però seria interessant anar concretant ja les inversions per al següent exercici donat que el debat dels pressupostos començarà abans l'any vinent i que les negociacions pel finançament en el marc del pla Juncker poden perllongar-se en el temps.

Quant a la nostra pregunta concreta, donat que els antecedents no ens permeten esbrinar amb exactitud quins van ser els resultats d'aquesta reunió i que tampoc s'està donant més informació al respecte de les negociacions posteriors, volem saber amb quines prioritats s'estan centrant les negociacions per a incorporar plans d'inversions, per la qual cosa fem la pregunta següent: en relació amb les negociacions mantingudes a Brussel·les per a aconseguir finançament del Pla d'inversions per a Europa, també anomenat «pla Juncker», pel qual es mobilitzaran al voltant de tres-cents mil milions d'euros, per a infraestructures com xarxes de banda ampla, energètiques i de transport, educació, investigació i innovació, energies renovables i eficiència energètica, així com projectes de creació d'ocupació entre els joves i en quina d'aquestes línies d'actuació s'estan centrant les negociacions.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Almería.
Contesta l'honorable conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

(Inoïble) ... Senyories, senyoria.

Com sap vosté, el Pla d'inversions per a Europa o pla Juncker és un paquet de mesures per a mobilitzar una inversió pública i privada de, com a mínim, tres-cents quinze mil

milions d'euros aplicats a l'economia real durant els pròxims tres anys, 2015-2017, mitjançant un fons d'inversions estratègiques, EFSI, en les seues sigles en anglés.

L'1 de juliol passat, va entrar en vigor el reglament de la Unió Europea que regula este fons, Reglament 2015/1017 del Parlament Europeu i del Consell de 25 de juny del 2015, relatiu al fons europeu.

Posteriorment, a Espanya va tindre lloc el passat 20 d'octubre una reunió, la septuagèsima tercera, de la Comissió de Coordinadors d'Assumptes de la Unió Europea, del Ministeri d'Economia i Competitivitat, en la qual el ministeri va tractar este assumpte de la seua forma de governança i de les repercussions possibles per a Espanya.

Arran d'eixa reunió, en la mesura que les comunitats autònomes poden presentar projectes d'inversió –estic parlant, com acabe de dir, d'una reunió molt recent– els distints departaments de La Generalitat estan actualment valorant les possibilitats que oferix eixe fons i els requisits que exigix per tal d'adequar els possibles projectes que podrien ser susceptibles d'inversió, estant encara pendent la seua concreció.

Així mateix, cal posar l'accent en millorar la coordinació i l'eficiència de l'acció política de la Generalitat valenciana respecte a Brussel·les.

Fins ara, cal que se sàpiga ben clar, la política del Partit Popular ha segut molt precària a l'hora d'optimitzar i recaptar fons i ajudes de la Unió Europea, quan no de pura indolència, com s'ha demostrat quan hem hagut de tornar fons, no fa tant de temps –sis milions– pels fons del FEOGA.

En tot cas, des d'un vessant socialdemòcrata, aplaudim i defensem estes mesures keynesianes d'estímul de la demanda que, al nostre parer, són importants per a fer de contrapés a les polítiques neoliberals i a la consolidació fiscal.

En altre ordre de coses, l'aspecte social és vital al nostre territori, després de vint anys de governs de la dreta. Des del Consell veiem prioritari que els esforços d'esta injecció pogueren anar dirigits a posar fi als barracons, posar fi als barracons en els quals estudien molts dels nostres fills i millorar el sistema educatiu valencià. És en esta línia en la qual estem treballant. Si podem orientar la inversió en esta direcció, seria un pas, un pas endavant molt considerable en l'acció política del Consell.

Posarem tota la carn en la graella, com ja va manifestar en la visita el president Puig al vicepresident de la Comissió Europea, perquè estes ajudes tinguen el major retorn en la societat, prioritzant sempre en les persones i no en els interessos privats, que els governs de la dreta sempre han tingut tant en compte.

Este és el punt de diferenciació més important que hi ha entre ells i nosaltres. Dedicarem fins a l'últim cèntim que ens arribe via plans d'inversió en consolidar un estat de benestar més fort i més robust, alhora d'optimitzar al màxim este impacte en l'economia valenciana. S'ha acabat el temps en què primaven els interessos d'uns pocs, i ara són els interessos generals i, especialment, de les persones més castigades per la crisi.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

(Inoible) ...

A continuació, pregunta número 165, formulada per la diputada Fabiola Meco, del Grup Parlamentari Podemos, a la consellera de justícia. Un momentet. Quan vosté vullga.

La senyora Meco Tébar:

Consellera, la pregunta es muy concreta. ¿Podría explicarnos por qué el instituto de medicina legal deriva siempre al tanatorio municipal de Valencia a todos los cadáveres judi-

ciales autopsiados y no les permite su traslado al tanatorio que tengan contratado?

La senyora vicepresidenta primera:

Un momento.

Cuando quiera, señora *consellera*.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Señora presidenta.

Senyories.

En primer lugar, quiero señalar que el instituto de medicina legal valenciano se encuentra situado, como todos saben, en los sótanos de la ciudad de la justicia.

Debido a su ubicación, la recogida de los cadáveres judiciales por vehículos de distintas funerarias conllevaría un trasiego constante, y probablemente descoordinado, en las instalaciones de la ciudad de la justicia.

Son dependencias que, dada su finalidad, no están diseñadas para la atención al público, lo que generaría molestias para los usuarios y familiares del finado, además de un eventual riesgo de insalubridad en dichas instalaciones.

Para evitar estos inconvenientes, el 9 de septiembre de 2002, La Generalitat firmó un convenio de colaboración con el Ayuntamiento de Valencia y, en virtud de este convenio, sin coste alguno para La Generalitat, se transportan todos los cadáveres judiciales a las instalaciones del tanatorio municipal de Valencia, realizándose allí la entrega al finado a las funerarias contratadas o designadas por las familias, para que pueda ser trasladado al tanatorio o destino que ellas deseen.

No existe, por tanto, ningún impedimento como tal, sino que la entrega se realiza en unas instalaciones más adecuadas que las previstas..., o de las que goza el instituto de medicina legal en la ciudad de la justicia.

Muchas gracias. *(Inoible) ...*

La senyora Meco Tébar:

Señora *consellera*, es una realidad que los cadáveres judiciales, aquellos cadáveres en supuestos de muerte violenta o sospechosa de criminalidad en los que interviene el instituto de medicina legal a los efectos de practicar la autopsia, son derivados siempre, y con carácter previo, al tanatorio municipal de Valencia.

Y lo son, de acuerdo con las indicaciones que usted establece. Pero es una realidad que la tasa municipal establecida por dicho tanatorio municipal de Valencia es de 158,14 euros al día, de acuerdo con el artículo 5 de la ordenanza fiscal relativa a la tasa por prestación del servicio de cementerios municipales, conducción de cadáveres y otros servicios funerarios de carácter municipal.

Es una realidad que esa derivación al tanatorio municipal de Valencia es de carácter obligatorio, tanto para aquellos cadáveres judiciales que van a ser enterrados en el cementerio de Valencia, como aquellos cadáveres judiciales que han de ser enterrados en otros cementerios municipales. Es una realidad que dicha tasa se cobra tanto si se tiene seguro con funeraria que cubra los gastos, como si no.

Imaginemos el supuesto. Aparece en la vía pública el cadáver de una persona con síntomas de violencia y, como está pautado, es derivado al instituto de medicina legal para poder valorar las razones de su fallecimiento. La familia decide enterrar a la persona en el cementerio de Catarroja, que es donde la persona vive y reside. La pregunta es: ¿a qué obedece que el cadáver tenga que pasar por el tanatorio municipal de Valencia si va a ser enterrado en Catarroja? ¿Doble